

יום חמדתו. כי בו שבת אל מכל מלאכתו : במצות שבת אל יחליצה. קום
קרא אקיו יחיש לאמצה. נשמת בר חי וגם געריצה. אכול בשמחה כי בבר
רצה : במשנה קחם וקידוש רבה. ברוב מטעמים ורוח גדיבה. יזכו לרב טוב
המתענגים בה. בביאת גואל לחיי העולם הבא :

שיר וכו' ח' בחים וכ"א ב' מרוזים כסיום שוה (ואמ"כ מרוז הסוכה חלוק לב' כסיום שוה) וב"א חלוק
לב' (כמנוקד בלחמחמות) ב' הראשונים כסיום שוה משונה וכן ב' האחרונים (ובאותו לי סיום
סלמרונים מסמורו מסמורו והוי סיום שוה סר' וד' קרובים כמכח) ובראשי הכתים סחוס מנחם (אולי
הוא בר מכיר) ומ' הא' כפול וסרו הלורך הנוסף על סמו ז"ל בסוף :

מה ידידות מנוחה את שבת המלכה. בכן גרין לקראתה בואי בלה
גמוכה. קבוש בגרי חמדות להחליק גר בבקרה. ותכל בל העבודות
לא תעשו מלאכה : להתענג בתענוגים. ברבדים ושליו ודגים : מערב
מזמינים כל מיני מטעמים. מבעור יום מוכנים תרגולים מפוטמים. ודערה
בו בקה מינים שחזות יגות מבושמים. ותפנני מעדנים בבר שלש פעמים :
לחמנו גלחית יעלב יירש בלי מצרים נחקה. ויכפרוהו עשיר ורש ותזכו לגאולה.
יום שבת אם תשמרו והייתם לי סגולה. שלשת ימים תעבדו ובשביעי
גלילה : לחמנו חפציה בו אסורים וגם לחשוב חשבונות. הרהורים מותרים
ולשדה הגנות. ותינוק קדמך ספר למנצח בגנינות. ולהגות באמרי שפר
בכל פנות ומחנות : לחמנו הלכה תהא בנחת עונג קרא לשבת. והשנה
משפחת ברת נפש משיבת. בכן גפשי לה ערנה ולגות בחבת. בשושנים
סוגה בו יגוחו בן ובת. לחמנו מעין עולם הבא יום שבת מנוחה. בל המתענגים
בה יזכו לרוב שמחה. מחבלי משיח יוצלו לרוחה. פדיתנו תצמיח וגם
יגן ואנחה : לחמנו

שיר וכו' ח' בחים וכ"א ב' מרוזים. ב' כסיום שוה ואג' כסיום משונה. וכ"א מהב' חלוק לב' כסיום שוה
(כמנוקד בלחמחמות) המסונה מסיום שוה. והג' חלוק לר' א"ר כסיום שוה וכ"א כסיום שוה משונה
ועוד במסלם כל סרו ג' או ד' מלום סוין נקודה או כלום ובראשי הכתים סחוס מרדכי בר יצחק סוק :
מה יסית ומה געמח (אברהם) בתענוגים את שבת משוש נוגים. לה גשור וגם רגים

לחמנו. שסוף יום חמדתו. שבו שבת ממלכתו : כי (בראשית ב ג). כמלות בזכות פלות שבת ב' חרוך ויולך מכל רע להסן
עלמחיד. ולכן חקוס כקור וחחלל לו פיעסר לחמך. וחלמך נפח וקדוש מוסף. ואח"כ חלל סעודת שבת נפחמס. שבת
רג' כי משער נחמלך : חלוק. לי זורו ודישו פלס כמו נחל חופים. ועלמחיד יחליך (ישעיה נז) : אכול (קהלת ט) : נפחמה.
פמחנגים נפחם כלום נפחם ויין קידוש וברכס משעמים ורזון סוב ושמה. חכו לסוכימרכס נפח"ו וכשיכל משית. ויוזכו לחיי מוס"ב
פח. מחד חסיד לנו מנוחתך אח שבת כפולס. ולכן נרוך לקראתך שסרם (שנסנו מקרס ללח ססרם לקבל שבת) לומר בלי
כלם שבת כפולס. ולנפין נגדים נחיס לסדליך נר שבת נברכס. ואז כלו כל סעבודות ממש (שמות כו) לא חשס
פולכס. רק לספמנל נתרנגולים שמים ושליו ודגים : נסוכס. לי מלכות. כמו נסכתי מלכי. (חפלים ט) : ומערב חפ"י כל מיני
משעמים ותרנגולים שמים ועוד כחם מינים ויין מבושם וסוכ ומעדינים מפונקים שריר ורואל לעונג ג' סעודות שבת. חסור
לסכין כסכת. רק קודם ליל שבת מפע"י יכין לספמנל כו'. נחלת. כונות עונג שבת יירש נחלת יפמב חפ"ס חסיד בלי גבול (פ"י
יקבל שבר בלי שיקור) ופסיר ורס יכנדו כסכת. כי ס' חמר כסוכ חזכו לגאולה. ואס חממרו שבת חסידו לו פס כפולס. ורק כסכת
סימים חסידו וכו' נגילס לספמנל כו' : נחלת (ישעיה נז) : וכויתס (שמות יס ט) : שש. (שס כ"ס) : חפליך. כסכת חסור
לדבר ממלכס ולחפס חסידות ומותר לכרסר ולדבר משירוך לבח ונפס יתן דוויח. ולשכור (ולא יוכיר לו פכוס רעיס) חסיד
לידו ללמדו כסכר מקרל (לפי שכו פסקי נגינות עממים. וחור' שפ"ס חסור ללמד כסכר) ומלכס (וחסס מלכס סניגון. לפיכך
סיום חסידו) שיוכל לדבר נחות כין כל ססרים ומחייסס. ולספמנל כו' : חפליך. מלי פשות חפליך (ישעיה נח) : למחל
כגינות (חפלים ז) : פנות. שרים. כמו פנות כל כסס : מעין. מנוחת ועונג שבת סוף ח"י חס' כספונג מוס"ב. ומענגים
יזכו לספמכ רכס ויגללו מלכרות סמיח סמחית וירוח לסס. וסונגס חלמית וחקרב גאולתו ונסו ממנו יגון וחלחל לספמנל
כו' : ונס. (ישעיה גא יא) : כלורך. כסכת חלך כנחח יותר מכחול וככל פונג כו חלמך כס שבת. ושינס כסכת חממג
ופחמס ומסוכת נפס. כסידו כדח לפס כ נפס ועונג (ולא לזורך חול שיוכל לסעות מלכסו כס"ס) ולכן נפסי לך חממג לומר
סממס כו כסכס כו חממג. וכו יגוחו גס כן ונח סקסינס ולספמנל כו'. חפ"י נפסי לך שבת חממור חפ"י נפסי לך (כלי בלוי
לי סלויס) וברכס. סונג (ישעיה נח) : נפס (חפלים יס ח) : עררכ. חממג. כמו נפסי חממור (חפלים מ) חפ"י לי חממס כלי
יספמנל. חפ"י לי מנוחס. כמו כמרנפס (ישעיה נח) : כשמיס סונג. מלי סונג כשמיס (שפ"ס ז) נפול כימי לסמח. -
סמנדרת (סונג. לי סוג נגד) ומוסרש ממנו כסחרלס כשונס חדותס :

פח. אח שבת כפמח כפולס כחול. סס מחד אח יפס ונפס כספונגים וכסכילך מוומן מפע"י כסר ודגים משעמים כלב